

688/1953.

11. august 1953. 257

Presisering
av vedtaket 49/5/1953

071 Skattefogden
i Ålesund

Det kgl. Finans- og Tolldepartement,
Aktivkontoret.

Arkivavlevering frå skattefuten i Ålesund.

Med utgangspunkt i ei fråsegn herifrå 19. mai 1953 om at skattefuten i Ålesund ikkje bør få kassera auksjonssaker eldre enn 20 år, har Aktivkontoret i brev 22. s.m. spurt om kva prinsipp Riksarkivet meiner bør leggjast til grunn når det gjeld kassering av gamle arkivsaker hjå skattefutane. Med brev 2. juni 1953 har ein dernæst fått oversendt saka om arkivavleveringa frå skattefuten i Ålesund.

Når det vert gjevi samtykke til innsending til statsarkiva av sorenskrivararkiv, er det heile arkivet fram til ei fastsett tidgrense, såleis og dei arkivseriar (protokollar og lause dokument) som skriv seg frå auksjonsverksemd, som skal sendast inn. Etter det ein veit vert det ikkje gjevi samtykke til at sorenskrivarar på eiga hand kasserar slike (eller andre) arkivrekkejer etter kvart som sakene når ein viss alder. Statsarkivet tek i tilfelle opp spørsmålet om kassering. I heile landet er det, etter statskalenderen, no berre 4 skattefutar som er auksjonsstyrarar. For auksjonssaker frå desse bør det gjelda same regel som for auksjonssaker frå sorenskrivarane. At det må takast vare på auksjonsprotokollane synest elles heller ikkje skattefuten i Ålesund å ha vori i tvil om. I samsvar med praksis når det gjeld sorenskrivararkiv meiner ein såleis at den parten av skattefutarkiva som skriv seg frå at skattefuten gjer forretningar som ligg til skifteretten eller namsretten, ikkje bør kasserast

ved skattefutkontora.

Etter brevet frå Aktivkontoret lyt det i den næraste framtid gjerast ei opprydding i alle skattefutarkiv. Så fram det er meininga å freista å få avlevert den eldste luten av skattefutarkiva i dei distrikt der statsarkiva enno har ledig magasinplass, vil ein rå til at det førebels ikkje vert kassert noko i dei arkiv som det skal avleverast frå. Skattefuten bør i avleveringslista setja ein merknad ved dei arkivseriar som han meiner ikkje treng gøymast. Men grunnlag i slik rettleiing til statsarkivaren og etter den kunnskap han etter kvart får om innhaldet i og bruken av skattefutarkivet i statsarkivet, vil statsarkivaren best kunna gjera seg opp ei meining om kva arkiv-
verde dei ymse protokoll- og pakkerekkjene i eit skattefutarkiv kan ha. Kasseringsframlegget kan då koma frå han og verta avgjort etterat det er konstatert kor mykje det er teki vare på i andre arkiv av det originalmateriale skattefuten har sendt frå seg.

I dei tilfelle då det ikkje kan verta avlevert noko frå eit skattefutarkiv og plassomsyn krev at arkivet vert redusert, får skattefuten setja opp ei summarisk arkivliste og kasseringsframlegg. Før det er gjort kan ein frå arkivsynsstad ikkje gjera seg opp noko meining om kva som kan kasserast eller ta stode til slike ålmenne kasseringsreglar som departementet har gjevi i brev 10. desember 1952 til skattefuten i Ålesund.

Vedlegga til brevet 2. juni 1952 fylgjer hermed attende.

Etter fullmakt

M.R.